ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΔΕΙΞΙ ΣΤΟ «ΧΙΛΤΟΝ» ΑΘΗΝΩΝ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΜΟΔΑΣ ΑΔΕΛΦΟΙ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΙ

Ἐξαιρετικὰ ἐνδιαφέρουσα ὑπῆρξε ἡ συλλογὴ τῶν καταστημάτων. Μία θαυμαστὴ ποικιλία σχεδίων καὶ μιὰ γοητευτικὴ ἁρμονία χρωμάτων χαρακτηρίζει τὴν κολλεξιόν. Ἐφετεινὴ ἔκπληξις τῆς φίρμας ἡ παρουσίασις ἀνδρικῶν κοστουμιῶν τοῦ διασήμου σχεδιαστοῦ Πιὲρ Καρντέν, τὴν ἀποκλειστικὴ πώλησι τῶν ὁποίων ἔχουν ἀναλάβει τὰ Μεγάλα Καταστήματα «ΑΤΗΕΝΕΕ». Μερικὲς φωτογραφίες ἀπὸ τὰ ἐπιδειχθέντα μοντέλλα :

1) Κοτλὲ ταγιὲρ σὲ μπὲζ χρῶμα μὲ ριχτὴ ζακέττα 2) Ἀνδρικὰ πιέ—ντέ— πούλ ἐπανωφόρι τοῦ Γάλλου Πιὲρ Καρντὲν 3) Καμηλὸ παλτό, γαρνιρισμένο μὲ ἐξώραφα γαζιά 4) Μάλλινο παλτὸ ἀπὸ εὐρωπαϊκὸ πιέ—ντέ— πούλ 5) Τελευταία γραμμὴ τῆς μόδας στὸ μονόπετο αὐτὸ καρὼ κοστοῦμι 6) Κοκτέϊλ φόρεμα ἀπὸ πρασινογάλαζη μουσελίνα, μὲ ἐλεύθερο πανώ

Η ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΤΟΥ κ. ΧΡ. ΜΙΧΑΛΟΥ

κανένα ἄλλο, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ Κόμμα τῶν Προοδευτικῶν, δὲν ἀξίζει τὸν τίτλον τοῦ «κόμματος τῶν νέων ἀνθρώπων» καὶ «κόμματος τοῦ μέλλοντος». Ἄλλως τε αὐτὸ κατεδείχθη καὶ κατὰ τὸν ἐν ἐξελίξει ἐκλογικὸν ἀγῶνα. Τὰ δύο μεγάλα κόμματα δίδουν εἰς τὸν ἀγῶνα ὀξύτητα μέχρι ἀπειλῆς διχασμοῦ. Ἡ μία πλευρὰ χαρακτηρίζει τὴν ἄλλην ὡς «ἀναρχικὴν» καὶ ἀπειλεῖ μὲ φυλάκισιν. Ἡ ἄλλη προχωρεῖ περισσότερον καὶ ὁμιλεῖ διὰ νέον Γουδί. Ποῦ θὰ πᾶμε ἔτσι; Ὁ Μαρκεζίνης ἀποτελεῖ φωτεινὴν ἐξαίρεσιν νηφαλιότητος. Εἰς τὸ συνέδριον τῆς νεολαίας τῶν Προοδευτικῶν, τὸ ὁποῖον συνῆλθεν εἰς τὰς Πάτρας, ἐτόνισεν ὅτι φιλοδοξεῖ νὰ μεταβάλῃ τὴν Ἑλλάδα ὄχι εἰς ἕνα ἀπέραντον δικαστήριον, ἀλλὰ εἰς ἕνα ἀπέραντον ἐργοτάξιον. Καὶ προσφάτως, εἰς τὸν λόγον του πρὸς τὸν λαὸν τῶν Πατρῶν, ἐτόνισεν, ὅτι ὁ τόπος μας δὲν ἔχει περιθώρια ἀντοχῆς δι' ἀναταραχάς. Ἀλλοίμονον, εἶπεν, ἂν σπαταλήσωμεν καὶ μίαν ὥραν σκεπτόμενοι τὸ παρελθόν, διότι θὰ χάσωμεν τὸ μέλλον, τὸ ὁποῖον ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἐπίτευξιν ἐθνικῆς ἑνότητος, ὥστε ὅλοι μαζί, ἡνωμένοι, ν' ἀντιμετωπίσωμεν τὸν μεγάλον κίνδυνον, ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὴν Κοινὴν Ἀγοράν, ἐὰν δὲν προοδεύσωμεν διὰ νὰ γίνωμεν ἰσότιμοι εἰς τὴν πραγματικότητα, εἰς τὴν στάθμην τῆς προόδου. Σὰν ἄνθρωπος ποὺ ζῶ τὴν οἰκονομικὴν ἐξέλιξιν τοῦ τόπου εἶμαι εἰς θέσιν νὰ ἐκτιμήσω τὴν ἐθνικὴν σημασίαν αὐτοῦ τοῦ κηρύγματος τοῦ Σπύρου Μαρκεζίνη. Πῶς μποροῦσα νὰ ἤμουν ἄλλοῦ καὶ ὄχι εἰς τὸ Κόμμα τῶν Προοδευτικῶν;

Πῶς βλέπετε τὸν ἀγῶνα;

Πανελληνίως εἶναι ἕνας ἀγὼν διὰ τὴν ἀπόκτησιν ὅσον τὸ δυνατὸν μεγαλυτέρας δυνάμεως τοῦ κόμματος τῶν Προοδευτικῶν, ὥστε νὰ παίξῃ τὸν πατριωτικὸν ρυθμιστικὸν ρόλον του εἰς τὰς μετεκλογικὰς ἐξελίξεις, εἰς ἣν περίπτωσιν, ὡς πιθανολογεῖται ἢ καὶ προβλέπεται, κανένα ἀπὸ τὰ μεγάλα κόμματα δὲν θὰ ἔχῃ αὐτοδύναμον πλειοψηφίαν. Κατὰ τὴν γνώμην μου, εἶναι ἐθνικῶς συμφέρον νὰ μὴ πλειοψηφήσῃ κανένα ἀπὸ τὰ μεγάλα κόμματα, ὥστε ν' ἀναγκασθοῦν «νὰ βάλουν νερὸ στὸ κρασὶ» τοῦ φανατισμοῦ καὶ τῆς σκληρᾶς ἀντιθέσεως. Τὸ ἔθνος ἔχει ἀνάγκην ὅλων τῶν προσπαθειῶν, διότι ὁ οἰκονομικὸς πόλεμος πρὸς ἀποτροπὴν καθυποτάξεως καὶ ἀπορροφήσεως ἀπὸ τὴν Κοινὴν Ἀγοράν εἶναι πόλεμος σπουδαῖος, ὅπως καὶ ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον πρὶν 23 χρόνια ἔκαμε ἡ Ἑλλὰς ἐναντίον τοῦ φασισμοῦ. Καὶ ὁ Σπῦρος Μαρκεζίνης εἶναι τόσο δυναμικὴ προσωπικότης, ὥστε ὁ λαὸς μπορεῖ νὰ εἶναι βέβαιος διὰ τὴν ρυθμιστικὴν του παρέμβασιν. Μὴν ξεχνοῦμε ὅτι χάρις εἰς τὸν Μαρκεζίνην ἔγιναν πρωθυπουργὸς ὁ Σοφούλης καὶ ἀρχιστράτηγος ὁ Παπάγος, ποὺ τοὺς εἶχεν ἀνάγκην τὸ ἔθνος. Καὶ τώρα, ἀπὸ τὴν παρέμβασίν του θὰ βγῇ κάτι μεγάλο γιὰ τὸν τόπο.

Καὶ διὰ τὸν νομὸν Ἀχαΐας.

Εἰς τὸν νομὸν Ἀχαΐας ὁ ἀγὼν δίδεται διὰ τὴν ἐπίτευξιν ἕδρας. Εἶναι ἀγών, ἀπὸ εὐρυτέρας ἀπόψεως, ὑπὲρ τοῦ ἰδίου τοῦ νομοῦ Ἀχαΐας, ὁ ὁποῖος ἔχει συμφέρον καὶ ἀνάγκην νὰ συνδεθῇ κοινοβουλευτικῶς μὲ τὸ Κόμμα τῶν Προοδευτικῶν. Τώρα ἀντιπροσωπεύονται εἰς τὴν Βουλὴν τὰ ἄλλα κόμματα, πλὴν τοῦ κόμματος τοῦ Σπύρου Μαρκεζίνη. Ὅταν ἔχωμε ἕνα τέτοιον δυναμικὸν καὶ διορατικὸν ἀρχηγόν, ἀπὸ τὸν ὁποῖον πολλὰ θὰ ἐξαρτηθοῦν εἰς τὸ ἄμεσον μέλλον, θὰ εἴμεθα μύωπες ἂν δὲν ἐβλέπαμε τί κέρδος θὰ ἔχῃ ἡ Ἀχαΐα, στέλλοντας εἰς τὴν Βουλὴν ἕνα Προοδευτικὸν ἀντιπρόσωπόν της, ὥστε νὰ συνδεθῇ στενώτερα μὲ τὸν ἀρχηγόν. Πρέπει, διὰ τὸ δικό της συμφέρον, πέραν τοῦ ἐθνικοῦ, νὰ στείλῃ ἡ Ἀχαΐα ἕνα Προοδευτικὸν βουλευτὴν εἰς τὴν ἐθνικὴν ἀντιπροσωπείαν.

Καὶ φιλοδοξεῖτε σεῖς;

Εἶναι αὐτονόητον. Τὰ κόμματα, εἶναι γνωστόν, ὅτι περιλαμβάνουν εἰς τοὺς συνδυασμούς των καὶ φίλους των, ἀφωσιωμένους ἰδεολόγους, οἱ ὁποῖοι δὲν φιλοδοξοῦν παρὰ νὰ βοηθήσουν εἰς τὴν ἄνοδον τοῦ συνδυασμοῦ, μὴ ἔχοντες, μὴ δυνάμενοι νὰ ἔχουν προοπτικὴν προσωπικῆς ἐπικρατήσεως. Τοὺς τιμῶ. Ἀλλὰ προχωρῶ πιὸ μπροστά. Ἀγωνίζομαι διὰ τὴν νίκην τοῦ συνδυασμοῦ καὶ ταυτοχρόνως διὰ τὴν προσωπικὴν ἐπικράτησιν, διὰ νὰ μπορέσω νὰ προσφέρω, ὅπως εἶπα προηγουμένως, τὰς ὑπηρεσίας μου ἐπὶ ἀνωτέρου ἐπιπέδου. Ἄλλως τε, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος Σπῦρος Μαρκεζίνης, μὲ τὴν ἀπόφασίν του ὅπως μὴ ὑπάρξῃ πουθενὰ «ἀρχηγὸς συνδυασμοῦ», ἠθέλησε νὰ ἀφήσῃ τοὺς ὑποψηφίους ἰσοτίμους εἰς τὴν εὐγενῆ ἅμιλλαν μεταξύ των. Τὴν ἅμιλλαν αὐτήν, ἀσφαλῶς, πάντες οἱ ὑποψήφιοι διεξάγουμε μὲ ἀνωτερότητα καὶ εὐπρέπειαν, ποὺ δὲν νομίζω ὅτι εἶναι πολὺ συνηθισμένη εἰς ἄλλα κόμματα.

Περὶ «πρωτεργατῶν» τί φρονεῖτε;

Τοὺς τιμῶ. Θὰ ἔχουν, δικαίως, μίαν διαφορετικὴν ἀρίθμησιν εἰς τὴν ἐπετηρίδα τοῦ κόμματος. Ἀλλὰ εἰς τὸν προκείμενον ἐκλογικὸν ἀγῶνα δὲν ὑπάρχουν παρὰ μόνον ἐργάται, ἰσότιμοι ἅπαντες. Ὁ Ἀρχηγὸς ἐδήλωσε κατηγορηματικῶς, ὅτι δὲν ἀναμιγνύεται καθόλου εἰς τὸν προσωπικὸν ἀγῶνα, ὅπως καὶ ἦτο σωστό. Ἐὰν ψιθυρισθῇ τίποτε ἀντίθετον σχετικῶς, νὰ τὸ θεωρήσετε ψευδὲς καὶ ἀσύστατον, ὡς ξένον πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ Κόμματος καὶ τὴν «θέσιν» τοῦ Ἀρχηγοῦ. Ὁ Σπῦρος Μαρκεζίνης θέλει ἕνα βουλευτὴν ἀπὸ τὴν Ἀχαΐαν. Ποῖος θὰ εἶναι αὐτός, τὸ ἀφήνει ἐξόλοκληρου εἰς τὴν κρίσιν τῶν ἐκλογέων. Εἰς τὴν κρίσιν τοῦ λαοῦ τὸ ἀφήνω καὶ ἐγώ.

Ἀλλὰ δὲν ἀπηντήσατε πλήρως...

Ἀφοῦ ἐπιμένετε, θὰ σᾶς παραπέμψω εἰς τὸ 20ὸν κεφάλαιον τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου. Ἕνας οἰκοδεσπότης βγῆκε τὰ χαράματα νὰ μισθώσῃ ἐργάτας διὰ τὸν ἀμπελῶνα του καὶ τοὺς ἐσυμφώνησε νὰ ἐργασθοῦν μὲ ἕνα δηνάριον ὡς ἡμερομίσθιον. Στὰς 9 τὸ πρωῒ ἐμίσθωσε καὶ ἄλλους, τοὺς ὁποίους ἔστειλε νὰ ἐργασθοῦν, μὲ τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι θὰ τοὺς ἀμείψῃ «δικαίως». Ἔστειλε καὶ ἄλλους διαδοχικῶς, εἰς τρόπον ὥστε δὲν εἶχαν ὅλοι τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐργασθοῦν ὅσο καὶ οἱ πρῶτοι. Κατὰ τὴν ὥραν τῆς πληρωμῆς, ἄρχισε ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἤρχισαν ἐργαζόμενοι τελευταῖοι, μίαν μόνον ὥραν πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἐργασίας, τοὺς ἔδωσε δὲ ἕνα δηνάριον, ὅσο καὶ εἰς τοὺς πρώτους, οἱ ὁποῖοι διεμαρτυρήθησαν. «Ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότου». Καὶ ἔλεγαν, ὅτι «οὗτοι οἱ ἔσχατοι, μίαν ὥραν ἐποίησαν καὶ ἴσους ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησας τοῖς βαστάσασι τὸ βάρος τῆς ἡμέρας καὶ τὸν καύσωνα».Ὁ τοῖς βαστάσασι τὸ βάρος τῆς ἡμέρας καὶ τὸν καύσωνα». Ὁ δὲ οἰκοδεσπότης ἀπήντησε πρὸς τοὺς διαμαρτυρομένους «πρωτεργάτας», ὅτι δὲν τοὺς ἀδικεῖ, ἀφοῦ τοὺς πληρώνει τὸ δηνάριον, ποὺ τοὺς εἶχε συμφωνήσει. Ἐὰν θέλῃ νὰ δώσῃ τὸ αὐτὸ ποσὸν καὶ εἰς τοὺς ἄρτι προσελθόντας πρὸς ἐργασίαν, εἶναι δικαίωμά του. Καὶ προσέθεσε: «Οὕτως ἔσονται οἱ ἔσχατοι πρῶτοι καὶ οἱ πρῶτοι ἔσχατοι». Ὑπάρχει εἰς αὐτὴν τὴν παραβολὴν τοῦ Κυρίου ἕνας σπουδαῖος συμβολισμός. Ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ καθιεροῦνται ἰδιαίτερα δικαιώματα, δὲν θὰ συνετελεῖτο κανένα ἔργον, διότι κανεὶς ἐργάτης δὲν θὰ προσήρχετο, γνωρίζων ὅτι θὰ τύχῃ ἀνίσου μεταχειρίσεως. Οἱ πρῶτοι ἐργάται δὲν ἤρκουν διὰ τὴν καλλιέργειαν τοῦ ἀμπελῶνος. Ἔπρεπε νὰ βοηθήσουν καὶ οἱ μέσοι καὶ οἱ ἔσχατοι. Ἐκρίθησαν δὲ ὅλοι ὡς ἴσοι, διότι σπουδαία ὑπῆρξεν ἡ συμβολὴ ὅλων εἰς τὸ ἀποτέλεσμα. Μάλιστα, ὁ οἰκοδεσπότης τῆς παραβολῆς, ἀμείψας πρῶτα τοὺς ἐσχάτους, ἠθέλησε νὰ ὑπογραμμίσῃ τὴν ἀξίαν τούτων τῶν «ἐσχάτων» διὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ ἀποτελέσματος. Συνεπῶς, προσερχόμεθα εἰς τὸν ἐκλογικὸν «ἀμπελῶνα» διὰ νὰ φέρωμεν τὸ ἔργον εἰς πέρας. Αὐτὸ καὶ μόνον εἶναι ὁ σκοπός μας. Θὰ μᾶς κρίνῃ ὁ λαὸς ἀναλόγως τῆς συμβολῆς μας καὶ μόνον μὲ αὐτὸν τὸν γνώμονα. Θὰ εἴμεθα εὐτυχεῖς ἂν ὁ λαὸς τῆς Ἀχαΐας μᾶς ἐμπιστευθῇ τὴν προτίμησίν του πιστεύων ὅτι ἡ ἀποφασιστικὴ συμβολὴ διὰ τὴν νίκην εἶναι δίκαιον νὰ ἀμειφθῇ. Ἡμεῖς, ἐμπιστευόμενοι εἰς τὴν κρίσιν τοῦ λαοῦ, ἐργαζόμεθα διὰ τὴν ἐπικράτησιν τοῦ ψηφοδελτίου τοῦ Κόμματος τῶν Προοδευτικῶν εἰς τὸν νομὸν Ἀχαΐας. Ἀκριβῶς δι' αὐτὸ τὸ ἔργον ἤλθαμε ἐδῶ. Καὶ ζητοῦμε τὴν ψῆφον τοῦ Λαοῦ ὑπὲρ τοῦ κόμματος τοῦ Σπύρου Μαρκεζίνη, χάριν τῆς Ἀχαΐας, χάριν τῆς Ἑλλάδος!

ΕΝΩΣΙΣ ΕΚ ΚΕΝΤΡΟΥ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΟΥΣΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ

Ἡ νίκη τῆς Ε.Κ. νίκη τοῦ Ἔθνους καὶ τοῦ Λαοῦ

Φίλοι μας,

Ἡ ἀπὸ τῆς πρώτης μετεκλογικῆς στιγμῆς ἔπαρσις, ἐκ μέρους τῆς ἡγεσίας τῆς Ε. Κ., τῆς σημαίας τοῦ ἀνενδότου ἀγῶνος, ἀποσκοποῦντος εἰς τὴν ἀναστήλωσιν τῶν παντελῶς καταλυθέντων ὑπὸ τοῦ Καραμανλισμοῦ Δημοκρατικῶν θεσμῶν, εἶχεν ὡς συνέπειαν: 1) Τὴν διατήρησιν καὶ ἐπαύξησιν τῆς Δυνάμεως τῆς Ε.Κ. 2) Τὴν ἔξαρσιν τῆς ἀγωνιστικῆς διαθέσεως τῶν ὀπαδῶν της. 3) Τὴν συνέγερσιν τῶν πνευματικῶν δυνάμεων τῆς χώρας. 4) Ἔδωσεν ἰδανικὰ εἰς τὴν νεολαίαν. 5) Ἐπέτυχε ἔξαρσιν τῆς μαχητικότητος τοῦ Δημοκρατικοῦ κόσμου. 6) Ἀνέδειξεν εἰς τὰς διαφόρους τάξεις ἐργάτας, ἀγρότες, φοιτητάς, ἐπιστήμονας κ.λ.π. νέα ἐνθουσιώδη μαχητικὰ στελέχη. 7) Ματαίωσε τὴν ὑπὸ τῆς Ε.Ρ.Ε. καὶ τῆς Ε.Δ.Α καλλιεργουμένη πόλωσιν καὶ 8) Κάτω ἀπὸ τὴν σύντονον πίεσιν ἐπέβαλε τὴν ἀποπομπὴ τοῦ Κ. Καραμανλῆ ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν.

Αὐτὰ εἶναι περίπου, σὲ κύριες γραμμὲς καὶ σὲ σύντομη ἀνασκόπηση, τὰ ἐπιτεύγματα τῆς πρώτης φάσεως, τοῦ ἀνενδότου ἀγῶνος. Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ ἠνάγκασε τὴν ΕΡΕ ποὺ ἔνοιωθε τὸ ἔδαφος νὰ φεύγῃ κάτω ἀπὸ τὰ πόδια της, ὑπὸ τὰς εὐλογίας καὶ τὴν ἀνοχὴ τῆς ψευδοϋπηρεσιακῆς Κυβερνήσεως Πιπινέλη, νὰ ἐπαυξήσῃ σὲ μεγάλο βαθμὸ τὴν προπαπάθειάν της, διὰ τὴν ὁλοκληρωτικὴ Καραμανλοποίησι τοῦ Κράτους. Ὥστε ἐφαρμόζουσα στραγγαλιστικὰς λαβὰς μὲ τὰς διαφόρους παρακρατικὰς ὀργανώσεις καὶ χρησιμοποιοῦσα ἐνίους ἀσυνειδήτους καὶ ἐπιόρκους φορεῖς τῆς κρατικῆς ἐξουσίας, νὰ δημιουργήσῃ τοιαύτην κατάστασιν, ὥστε νὰ μὴν ἐπιτρέψῃ τὴν διοχέτευσιν στὰς κάλπας τῆς ἀληθοῦς θελήσεως τοῦ Ἕλληνος πολίτου.

Ἀπέναντι, αὐτῆς τῆς ἀνεντίμου προσπαθείας, τῆς προσπαθείας ποὺ ἀπέβλεπε εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τῆς καταδυναστεύσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ἡ Ε. Κ. ἐκτιμήσασα ἐπακριβῶς τὰς προθέσεις τῆς φατρίας καὶ συνεπῆς εἰς τὴν ἐπίμονη προσπάθειαν πρὸς ἀποκατάστασιν καὶ ἐπίτευξιν πολιτικῆς, οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς Δημοκρατίας, ἀπεφάσισεν τὴν συνέχισιν τοῦ ἀνενδότου ἀγῶνος μέχρις, ὅτου ἐπιτευχθοῦν συνθῆκες τέτοιες, ποὺ νὰ ἐπιτρέπουν τὴν διεξαγωγὴν γνησίων, τιμίων καὶ ἀδιαβλήτων ἐκλογῶν. Δηλώσασα, ὅτι εἰς παρωδία ἐκλογῶν συνεκτιμῶντας τοὺς συντρέχοντας λόγους, ὄχι μόνον δὲν θὰ μετάσχῃ ἀπέχουσα τούτων, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἡ ἀποχὴ τῶν ὀπαδῶν τῆς Ε. Κ. θὰ δῇ τῆς πλειοψηφίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, θὰ εἶναι ἀποχὴ μαχητική.

Ἡ ΕΔΑ ἔσπευσε νὰ δηλώσῃ, ὅτι θὰ μετάσχῃ εἰς τὰς προκηρυχθησομένας ἐκλογάς. Ἐκτοῦ του προκύπτουν αἱ ἑξῆς διαπιστώσεις. 1) Μοναδικὸν συνεπὲς εἰς τὰς ἀρχάς του κόμμα τὸ κόμμα τῆς Ε.Κ. 2) Μοναδικὸν κόμμα, πραγματικὰ ἀποβλέπον εἰς τὴν διὰ τῆς ἐπικρατήσεως του, ἐπίλυσιν τῶν σοβαρῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν προβλημάτων καὶ εἰς τὴν ἀνύψωσιν τοῦ πνευματικοῦ καὶ διοικητικοῦ ἐπιπέδου τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ ὄχι εἰς τὴν διατήρησιν τῆς βουλευτικῆς ἀποζημιώσεως τῶν βουλευτῶν του, τὸ κόμμα τῆς Ε.Κ. Καὶ 3) Ἡ φανερὴ συγγένεια τῆς ΕΡΕ μὲ τὴν Ε.Δ.Α. ποὺ ἀπὸ δύο διαφορετικοὺς δρόμους ἀποβλέπουν εἰς τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα. Δηλαδὴ τὴν πόλωσιν.

Ἐνδεχομένως, ἐκ τῆς συνεναίσεως τῶν δυοειμάσπιδων κομμάτων τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὁ πρόεδρος τῆς ψευδοϋπηρεσιακῆς κυβερνήσεως τῆς κυβερνήσεως ὑποκαταστάτου τῆς ΕΡΕ ἐπέτρεψε εἰς τὸν ἑαυτόν του νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ μπορέσῃ νὰ λυγίσῃ, τ' ἀτσάλι. Καὶ ἐνῶ, οὕτω ἤλπιζον οἱ βυσσοδομοῦντες κατεδείχθη, ὅτι οὔτε ἡ συναίνεσις τῶν προσκυνημένων, οὔτε ἡ λυσσώδης ἀντίδρασις σὲ κάθε τίμια λύσι τῆς ΕΡΕ, οὔτε πολὺ περισσότερον, τὸ ὕψος τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιτύχουν. νὰ ὁδηγήθῃ ἡ χώρα εἰς ἐκλογὰς διαβλητάς. Ἡ ὥρα τοῦ ἀνωτάτου Ἄρχοντος εἶχε ἤδη σημάνει! Ὑπεχρέωσεν εἰς παραίτησιν, ἀπέπεμψε τοὺς κομπορρημονοῦντας καὶ ἀνέθεσεν εἰς γνησίως ὑπηρεσιακὴν κυβέρνησιν τὴν διεξαγωγὴν τιμίων καὶ ἀδιαβλήτων ἐκλογῶν. Ὁ ἀνένδοτος ἀγὼν μεεμπνευστήν του ἐμψυχωτή του, καὶ ἐνσαρκωτή του τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Ε.Κ. ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ εἶχε πλέον ἐπιβληθῆ, εἶχε νικήσει, εἶχε ἀνοίξει τὸν δρόμο πρὸς τὴν ἀληθῆ δημοκρατίαν.

Ὁ δρόμος ὅμως ποὺ ὁδηγεῖ εἰς τὴν πραγματικήν, τὴν ἀληθινὴν δημοκρατίαν περνᾶει ἀπὸ τὰς ἐκλογὰς τῆς 3ης Νοεμβρίου. Καὶ διὰ νὰ κερδίσωμεν, διὰ νὰ εἶναι νικητὴς ὁ λαός καὶ ὄχι ὁ ἄνομος ἐσμὸς τῶν συμφερόντων, δὲν ἀρκεῖ μονάχα ὁ ἀγὼν τῆς ἡγεσίας. Πρέπει ὅλοι οἱ φίλοι, ὅλοι ὅσοι συνηγέρθησαν, ὅλοι ὅσοι ἔνοιωσαν ἠθικὴν ἀνάτασιν, ὅλοι ὅσοι ἐδονίσθησαν, ἀπὸ τὰ συνθήματα καὶ τὸ ἠθικὸν περιεχόμενον τοῦ ἀνενδότου, ὅλοι αὐτοί, σύμπας ὁ δημοκρατικὸς κόσμος τῆς χώρας, πρέπει νὰ δώσουν τὴν μάχην, μάχη ἡρωϊκή, σκληρὰ καὶ ἀδυσώπητο. Ἂς εἶναι βέβαιοι ὅλοι, ὅτι οἱ ἐπὶ 8 συναπτὰ ἔτη κατὰ δυναστεύσαντες τὸν λαὸν καὶ ἀποστραγγίσαντες τὴν Χώραν, δὲν θὰ στέρξουν ἀμαχητὶ νὰ παραδώσουν εἰς τὸν λαὸν ἐκεῖνα ποὺ τοῦ ἐστέρησαν.

Πρέπει νὰ πυκνώσουμε τὶς τάξεις τῆς Ε. Κ. μὲ ἐνεργὸν συμμετοχὴν σὲ κάθε ἐκδήλωσιν. Ἀκόμη, νὰ ἐπιβάλλωμεν τὴν κυκλοφορίαν τοῦ φιλικοῦ πρὸς τὴν Ε.Κ. Τύπου. Νὰ θέσωμεν τοὺς ἑαυτούς μας εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἁρμοδίων ὀργάνων τοῦ κόμματος προσφέροντες κάθε δυνατὴ ὑπηρεσία. Νὰ ἐνημερώνωμε τὰς ἐπιτροπὰς ἐπιτηρήσεως καταγγέλλοντας τὰς ἐπεμβάσεις, μὲ ὑπεύθυνα καὶ ἀκριβῆ στοιχεῖα, ὥστε νὰ δίδωμε εἰς αὐτὰς τὴν δυνατότητα ἀμέσου ἀντιδράσεως. Νὰ γίνουν ὅλοι οἱ φίλοι, φρουροὶ τοῦ ἀδιαβλήτου τῶν ἐκλογῶν. Νὰ πατάξωμεν παντοῦ ὅπου ἐκδηλωθῇ κάθε προσπάθεια ἐπηρεασμοῦ τοῦ φρονήματος τοῦ ἐκλογέως. Τὰς τελευταίας ἡμέρας καὶ ἰδίως τὴν παραμονή, προπαραμονὴ καὶ τὴν ἰδίαν ἡμέραν τῶν ἐκλογῶν νὰ σταθοῦμε πλάϊ σὲ κείνους ποὺ διὰ διαφόρους λόγους, δυνατὸν νὰ δεχθοῦν ἐπίθεσιν πρὸς ἐπηρεασμὸν καὶ ἀλλοίωσιν τοῦ φρονήματός των, καὶ νὰ ἀντιδράσωμεν ἀμέσως καὶ ἀποτελεσματικά.

Νὰ κονιορτοποιήσωμεν τὴν ὑπὸ τῆς ΕΡΕ φουλουμένην φρονῖδα της διὰ τὸν νομὸν μας, ζητώντας ἀπὸ τοὺς ὑποψηφίους της ποὺ ἐπὶ 8 ἔτη, ὡς βουλευταί, ὑπουργοὶ καὶ ἀντιπρόεδροι τῆς Κυβερνήσεως ἐκυβέρνησαν τὴν χώραν, νὰ μᾶς ἐπιδείξουν ἕνα τελειωμένο ἢ καὶ μισοτελειωμένο ἔργο. Νὰ μᾶς ἀποδείξουν τὸ ἐμπρακτο ἐνδιαφέρον τους, γιὰ τὸ χωριό, τὸ δῆμο, τὴν ἐπαρχία, τὴν πόλη καὶ τὸ νομό. Νὰ μᾶς ποῦν ἀντιπρόσωποι αὐτοί παραγωγικῆς περιφερείας, τί μέτρα ἔλαβον γιὰ τὴ σταφίδα, τὸ κρασί, τὰ φρούτα, τὰ ἐσπεριδοειδῆ, τὸ λάδι καὶ τόσα ἄλλα προϊόντα. Νὰ τοὺς ἀποδείξουμε ὅτι εἶναι οἱ μεγάλοι ἀπόντες. Νὰ τονίσωμε παντοῦ τὴν ἀστοργία τῆς ΕΡΕ. Διὰ τοὺς πλημμυροπαθεῖς, τὰ δύο ματα πολέμουκαὶ τοὺς βομβοπλήκτους τῶν ὁποίων κατεδρόχθισαν τὰς ἐπαναρρδόσεις. Ὡσαύτως διὰ τὸν ἐργατικὸν ἐπαγγελματικὸν καὶ ἀγροτικὸν κόσμο τῆς χώρας, σημειώνοντας τὴν καθήλωσιν τῶν ἀποδοχῶν καὶ συντάξεων σὲ μισθοὺς πείνης, διὰ τοὺς ἐργατοϋπαλλήλους. Διὰ δὲ τοὺς ἀγρότας, τὴν παντελῆ ἔλειψη ἀγροτικῆς πολιτικῆς μὲ συνέπεια τὰ προϊόντα νὰ μὴ τοποθετοῦνται εἰς τὰς ξένας ἀγορές, ὥστε ἄλλα νὰ σήπωνται (φροῦτα) ἄλλα νὰ καίωνται (καπνά) καὶ ἄλλα νὰ ἔχωσι τιμὰς ἐξευτελιστικὰς, πολὺ κάτω τοῦ κόστους παραγωγῆς. Τὴν ἔλλειψιν προγραμματισμοῦ εἰς τὰς καλλιεργείας προϊόντων, λόγω μὴ ὑπάρξεως τοῦ ἀναγκαίου ἀριθμοῦ γεωπόνων, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ἔλλειψι καθοδηγήσεως. Τὴν ἀνυπαρξία διὰ τὸν μέσον καλλιεργητὴν ἀκριβῶν ἀναγκαίων καὶ γεωργικῶν ἐργαλείων. Τὸ ὑψηλὸν κόστος τῶν λιπασμάτων, τὴν παραγωγὴν τῶν ὁποίων ἀρνήθηκε ἡ ΕΡΕ νὰ δώσῃ εἰς τοὺς συνεταιρισμούς, προτιμήσασα τὸ ὠργανωμένο κεφάλαιο. Τὴν μὴ ἐκτέλεσι ἐγγειοβελτιωτικῶν ἔργων, μὲ συνέπεια ἀπὸ πολλὰ χωριὰ νὰ λείπῃ τὸ νερό, βασικὸς καλλιεργητικὸς παράγων. Τὴν ἔλλειψιν ἀπὸ πολλὰ χωριὰ ἐν ἔτει 1963, τῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας, ἐνῶ χαρίζει ταύτην ἐπὶ ζημία τῆς οἰκονομίας εἰς τοὺς δικοὺς φόρους πεσινέδες. Τὴν ἄρνησι τῆς ΕΡΕ νὰ διακανονίσῃ τὰ χρέη πρὸς τὴν Ἀγροτρόπεζα. μὲ ἀποτέλεσμα οἱ χωρικοὶ νὰ ἔχουν μόνον ὀνομαστικοὺς τίτλους ἰδιοκτησίας. ἐνῶ στὴν οὐσία ἰδιοκτήτης τοῦ χωραφιοῦ νὰ εἶναι ἡ Ἀγροτρόπεζα. Αὐτὰ ἀπὸ τὴ μιὰ μεριά, ἐνῶ ἀπὸ τὴν ἄλλη στὴν πραγματικότητα λόγω τοῦ τρόπου εἰσπράξεως. ἡ ΕΡΕ χαρίζει εἰς τοὺς πιστοῦχους τῶν παγωμένων πιστώσεων τὰς παγωμένας πιστώσεις: Τὸν ἀσυγχώρητον ἐμπαιγμὸν τῶν ἀγροτῶν παρὰ τῆς ΕΡΕ εἰς τὸ θέμα τῶν Ἀγροτικῶν συντάξεων καὶ τόσα ἄλλα θέματα ποὺ δείχνουν μὲ τὰ μελανώτερα χρώματα τὴν ἀστοργία τῆς ΕΡΕ διὰ τὸ Ἀγροτικὸ στοιχεῖο. Νὰ σημειώσωμε τὴν ἄρνησι τῆς ΕΡΕ νὰ χορηγήσῃ πιστώσεις διὰ τὴν βελτίωση παιδείας, ἐνῶ ἀφθόνως χρηματοδοτεῖ τὰς παρακρατικὰς ὀργανώσεις τῶν τραμπούκων τῶν πρώην Ἐλκαστῶν, τῶν ἐπαναπατριεσθέντων κομμουνιστοσυμμορίτῶν καὶ τόσων ἄλλων ὀργανώσεων. Νὰ γνωρίσωμεν τὴν ἀνυπαρξίαν προγραμματισμοῦ εἰς τὴν προστασίαν τῆς χώρας. μὲ συνέπειαν ἡ εἴσοδός μας εἰς τὴν κοινὴν ἀγορὰν νὰ προμηνύῃ ὁριστικὴ καὶ ἀνεπανόρθωτο καταστροφή. Νὰ κατατοπίσωμε τὸ Λαό εἰς τὸ ὅτι μὲ αἰτιολογία τὴν δῆθεν διομηχανοποίησι τῆς χώρας, προέβη σὲ οἰκονομικὸ ξεπούλημα στοὺς ξένους κεφαλαιούχους μέσω τῶν σκανδάλωδεστέρων συμβάσεων ποὺ εἴδαμε ποτὲ τὸ φῶς